

DEBUUT

Eén groot feest

MARIA RICCARDA WESSELING ZINGT AL JAREN IN HET BUITENLAND, MAAR DEBUTEERDE PAS KORT GELEDEN IN NEDERLAND. 'BIJZONDER, AL DIE REACTIES.'

Onlangs maakte mezzosopraan Maria Riccarda Wesseling furore bij De Nederlandse Opera in de reprise van *Die Fledermaus*. Het regende superlatieven voor dit opmerkelijke debuut. Het deed zelfs wel een beetje denken aan het debuut van die andere Hollandse sopraan (Eva Maria Westbroek). Beide dames maakten eerst stevig carrière in het buitenland. Maria Riccarda Wesseling zingt bijvoorbeeld al jaren op de grote podia in Frankrijk, Spanje, Duitsland, Engeland en Zwitserland. Daardoor heeft ze in eigen land weinig naamsbekendheid opgebouwd. Terwijl ze hier toch, na een verblijf van zeven jaar in Zwitserland, al vijftien jaar woont. Kortom, op de drempel van 2008 werd nieuw Nederlands zangtalent ontdekt. Terugblikkend op haar debuut in Amsterdam zegt ze: 'Het was gekkenwerk. Ik had nog voorstellingen in Genève terwijl ik in Amsterdam al moest repeteren. Maar het was tegelijkertijd één groot feest. Ik vond het heel bijzonder dat ik na de première zoveel reacties kreeg, met name omdat ik toch een vrij kleine

rol (Prins Orlovsky) had. Eerlijk gezegd zat ik aanvankelijk niet te wachten op deze rol, maar de kwaliteit van de regie heeft me uiteindelijk over de streep getrokken en ik vond het ook wel heel erg leuk om in Amsterdam te debuten. Als je dan zulke reacties krijgt op zo'n kleine rol, besef je dat dit gewoon zo heeft moeten zijn. Wat ik het leukste vind van mijn debuut in Amsterdam? Dat het lekker dicht bij huis is, zodat vrienden, familie en kennissen ook eens konden zien en horen wat ik nu eigenlijk doe.'

Onlangs verscheen ook een cd met liederen van Clara Schumann, Lili Boulanger en Alma Mahler. Maria Riccarda Wesseling: 'Eigenlijk hebben we de tijd dat we nog een lans moesten breken voor vrouwelijke componistes wel gehad. Dat is ook niet de reden dat ik deze cd heb gemaakt. Het label wilde dit graag en het paste goed bij een programma dat ik destijds in het Concertgebouw deed met liederen van Alma Mahler. Ik vind het vanuit historisch en informatief oogpunt leuk om die drie componerende vrouwen eens naast elkaar te zetten: drie vrouwen die vanwege verschillende redenen als

componist niet zijn geslaagd. Dat had niet alleen te maken met hun vrouw-zijn en de tijdgeest. Clara (1819-1896) werd door haar man Robert juist enorm gestimuleerd om te componeren. Dat zij het als componiste niet gered heeft komt vooral vanwege een gebrek aan zelfvertrouwen. Zij zag zichzelf gewoon niet als componiste. Alma Mahler (1879-1964) moest wel kiezen tussen het huwelijk of de kunst en Lili Boulanger (1893-1918) overleed op veel te jonge leeftijd. Het is prachtige muziek, al zou ik het niet geniaal willen noemen. Wat de een teveel heeft, heeft de ander te weinig. Terwijl je bij Alma een enorme creatieve schwinging voelt, wat regelmatig leidt tot overdadigheid, kan de muziek van Clara juist wel een beetje meer schwinging gebruiken. Maar liederen als *Laue Sommernacht* (Alma Mahler) en *Oh weh, des Scheidens*, das er tat en *Warum willst du andere fragen* (Clara Schumann) zijn juweeltjes. Die liederen zijn het waard om beluisterd te worden.'

Oswin Schneeweisz

Sous l'eau du songe,
Maria Riccarda Wesseling &
Nathalie Dang (Claves 50-2904)

Maria Riccarda Wesseling: 'Het was gekkenwerk én groot feest'